

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag . . . (*Stavad*: Der ønskes udvalgsbehandling). Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 10/12 86. Første behandling 15/1 87. Betænkning 20/3 87).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Bakholt (S):

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til de ændringsforslag, der er stillet.

Det er udmærket og rigtigt, at nedsættelse af statsafgiften nu får virkning fra 1. juli 1986; dermed vil man følge tipsselskabets regnskabsår. Det er også godt, at regeringen nu har bevæget sig, således at statsafgiftsnedsættelsen bliver på 3½ pct. og ikke på de 3 pct., som var indeholdt i regeringens lovforslag.

Endelig forlænges perioden, og det er godt et stykke af vejen, men jeg kan forstå, at regeringen nu har nedsat et udvalg, der skal undersøge, om det er fornuftigt og en god idé at gennemføre lotto her i landet.

Vi har ikke noget imod, at man får det undersøgt til bunds; det har vi opfordret ministeren til at gøre før, så det er helt i orden, men det tager altså nogen tid, når der skal

gennemføres et udvalgsarbejde. Derefter skal Folketinget så tage stilling til, om det er en god idé at gennemføre lotto. Det tager også tid, og hvis det nu viser sig, at der er flertal i Folketinget for at gennemføre lotto, er der desuden en igangsættelsesperiode. Ministeren har selv anført i bemærkningerne til ændringsforslaget, at det kræver en forberedelsestid på ca. 9 måneder; det kan vi ikke være uenige i, det er nok af den størrelsesorden.

Det vil sige – og det er også ifølge ministerens egne bemærkninger – at det vil være realistisk at forestille sig igangsætningen af spil pr. 1. februar 1989, og med de ændringsforslag, som ministeren nu har stillet, nedsættes statsafgiften kun til udgangen af 1988.

Derfor forstår vi ikke, at ministeren ikke har været så logisk og konsekvent også at tage 1989 med, for hvis det viser sig, at der er et flertal for at gennemføre lotto, skal det jo køre en tid, før der kan udbetales penge. Det er ulogisk og inkonsekvent, det, ministeren her gør, og man kan spørge sig selv, om regeringen egentlig mener noget alvorligt med det udvalgsarbejde, der nu skal foregå, eller det bare er en spøg.

Socialdemokratiet har stillet et underændringsforslag, der går ud på, at vi tager 1989 med, og det vil jeg meget stærkt anbefale Folketingets partier at stemme for. På den måde har vi taget højde for den situation, hvis der skulle indføres lotto her, at det kan få lov at køre et stykke tid, inden der udbetales penge. Det, regeringen kommer med på dette specielle punkt, er ikke ordentligt gennemtænkt.

Aagaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi særdeles tilfredse med, at der er opnået enighed om dette lovforslag, og at det nu bliver understreget, at der ikke bare har været tale om tomme løfter, når man har givet udtryk for, at man ville komme idrætten og de forskellige organisationer til undsætning i forbindelse med det faldende tipsoverskud.

Det er jo også en god ting, at man på ny har vurderet lovens gyldighedstid og har taget 1988 med, og når hr. Bakholt her ligesom drager viljen til fortsat at yde den støtte, der er nødvendig, i tvivl, kan jeg helt klart afvise. Jeg mener derimod, at vi med det materiale, der nu foreligger for det nedsatte lot-

[Aagaard]

toudvalg, må have strammet tidsfristen for dette udvalgs færdiggørelse af arbejdet op, således at vi her i Tinget kan få endeligt afklaret, om et lotto skal nyde fremme eller ej.

Jeg mener, at Socialdemokratiet her burde skele lidt til, hvad der foregår i de nordiske lande, og studere de erfaringer, man dér har med lotto, og dermed også være med til, at vi får de penge, som i dag strømmer ud af landet, til at blive i landet og får dem kanaliseret ud til gavn og støtte for de organisationer, som vi har en fælles interesse i.

Helge Sander (V):

Vi noterer med stor tilfredshed, at der nu er nedsat et lottoudvalg, som skal kigge nærmere på andre indtægtsmuligheder via Dansk Tipstjeneste, men vil samtidig også meget gerne opfordre ministeren til at stramme sluttidspunktet for dette udvalgs arbejde.

Det er således, at der i kommissoriet tales om, at arbejdet skal slutes hurtigst muligt med henblik på, at der kan komme den nødvendige lovgivning i det næste folketingsår. Vi er bange for, at det kan blive for sent. Derfor ville vi meget gerne, at man kunne stramme det således, at vi kan få dette udvalgsarbejde på Folketingets bord så hurtigt som muligt.

Jeg understreger det, fordi det bekymrer mig meget at læse det sidste nummer af fodboldmagasinet Tipsbladet, nr. 12, hvor der står:

»Det haster vist ikke mere, end det jager, sagde en absolut anonym embedsmand i Skatte- og Afgiftsministeriet.«

Det er vi meget, meget kedede af, for vi synes, det haster meget, fordi der, som den konservative ordfører sagde, allerede i dag strømmer mange penge ud af landet til de forskellige lotterier, der findes, og ikke mindst til bookingfirmaerne i England, men også til lottovirksomhed i Vesttyskland. Skønnet er det et beløb på 1½ mill. kr. om ugen, og det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om ikke er for højt sat.

I sit betænkningssbidrag gør SF meget ud af, at de humanitære organisationer ikke må lide skade. Jeg synes, det er lidt billigt, når alle partier – i hvert fald Venstre – gang på gang har understreget, at en absolut betingelse for, at vi vil kigge på lottoet, er, at de humanitære organisationer bliver holdt skades-

løse. Det er ganske fundamentalt for os, og derfor er vi meget, meget tilfredse med, at ministeren har medtaget repræsentanter for Dansk Røde Kors, Kræftens Bekæmpelse og De Samvirkende Invalideorganisationer i det udvalgsarbejde, som skal foregå i det såkaldte lottoudvalg.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan fra radikal side støtte det af regeringen fremsatte ændringsforslag; vi vil stemme nej til det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Når det gælder det udvalgsarbejde, der nu er bebudet om lotto, har vi allerede tilkendegivet, at vi ingeniunde er overbevist om, at det er vejen til løsning af de finansieringsproblemer, der findes både i det idrætslige arbejde og i en vis udstrækning også i det humanitære arbejde. Til gengæld er det en diskussion, der har kørt ganske længe. Derfor finder vi det rimeligt, at vi nu får afklaret disse spørgsmål, og det er også grunden til, at vi synes, at der nu skal lægges det nødvendige pres på udvalget i form af den kortere tidsfrist, som er indeholdt i det af regeringen stillede ændringsforslag. Også af den grund støtter vi det pågældende forslag.

Tinning (VS):

Vi er ikke repræsenteret i skatte- og afgiftsudvalget. Af andre grunde havde jeg ikke lejlighed til at være til stede under førstebehandlingen af dette forslag. Vi beklager begge dele, men sådan er vilkårene.

En samlet vurdering af det, der er foregået i udvalget om disse ting, kan desværre kun føre til en eneste konklusion, nemlig at det, man er i gang med, er politisk pop af værste skuffe. De fleste ved det forhåbentlig.

Det er to problemer, vi snakker om. Det ene er idrætsorganisationernes påståede økonomiske problemer, og det andet er problemerne med spil, hvor nogle er kedede af, at der går nogle penge ud af Danmark til England og Vesttyskland og andre steder, fordi man spiller udenlands. Man har så rodet de to ting sammen og kommer frem med noget her. Jeg synes, det er nødvendigt at kigge en lille smule tilbage.

Vi ved godt, at idrætsorganisationerne siger – og det har de sagt længe – at de har økonomiske problemer. Det var sådan set

[Tinning]

det, der startede hele diskussionen. Vi ved også godt, at idrætsorganisationerne på et tidspunkt var ret voldsomt oppe at toppes indbyrdes. Der var angreb på Dansk Idræts-Forbund, fordi man skulle tro, at det ikke behøvede så mange penge efter vedtagelsen af eliteidrætsloven; der var nogle antydninger af, at man måske skulle have pillet lidt ved de skydebanepenge, som DDSG&I får; der var lige pludselig meget voldsom interesse for Dansk Firmaidrætsforbund osv. – kort sagt optræk til noget, der lignede begyndelsen til et internt rivegilde mellem idrætsorganisationerne, fordi de manglede penge.

Så har idrætsorganisationerne selvfølgelig fundet ud af at skrinlægge det interne slagsmål og gå til politikerne og sige: vi mangler alle sammen penge, vi vil alle sammen have nogle flere penge, så kan vi som idrætsorganisationer holde sammen indbyrdes. Og så handler det sådan set bare om at dreje regeringen og nogle politikere en knap på dette her, for det er ikke nemt i dagens Danmark at gå imod øget støtte til idrætten og eller til idrætsorganisationerne. Hvad gør disse politikere så? De slås simpelt hen om at være den mest rundhåndede, om hvem der kan sige tiest, oftest og højest, at nu skal der gives nogle flere penge til idrætsorganisationerne. Det er simpelt hen dybt, dybt usagligt, og den eneste grund til, at det kan lade sig gøre, er, at man åbenbart er blevet enig om, at nu lader vi alle sammen, som om, der er hold i det, der foregår.

Hvis man ser på de oplysninger, der foreligger fra skatte- og afgiftsudvalget i denne sag, har man forsøgt at få uddybet, hvad der er om en voldsom medlemstilgang og om, at man har taget en masse nye aktiviteter op, der begrundes øget støtte. Så har man bedt de fire idrætsorganisationer sende et par ark, hvor man kan se lidt om medlemstal og lidt om økonomi og i virkeligheden lidt om stort set ingenting, for der er ikke lavet nogen gennemgang eller nogen selvstændig analyse af disse oplysninger. Næh, de politikere, der er så ivrige efter at være rundhåndede og score et par billige point hos idrættens organisationer frem mod et valg, har fuldstændig afstået fra enhver selvstændig kritisk analyse og har ædt oplysningerne fra idrætsorganisationerne, nogenlunde som løverne i Zoologisk Have æder rått kød. Det har de selvføl-

gelig gjort, fordi de alle sammen var enige om at lade som om der er hold i det.

En enkelt ting vil jeg pege på. Vi ved alle sammen, at der er en tidsfordelingsnøgle, altså en nøgle, der siger, at når de har betalt statsafgifter, og hvad der i øvrigt skal betales, så skal 71 pct. af de resterende midler bruges til idrætsformål. Der foreligger så en fordelingsnøgle om, hvor meget DIF skal have, hvor meget DDSG & I skal have, og hvor meget DBU skal have, osv. osv. Den tidsfordelingsnøgle er fra 1977. Nu siger disse organisationer så: vi vil godt have nogle flere penge, fordi vi har lavet øgede aktiviteter, og fordi vi har fået flere medlemmer. Så spørger jeg, om det virkelig er ordførernes opfattelse, at det, der er sket fra 1977 til 1986, lige præcis begrundes den fordelingsnøgle, man havde i 1977. Jeg tror det nemlig ikke. Jeg mener, der er sket meget fra 1977 til 1986. Flere grupper er blevet idrætsaktive, idrætsorganisationerne har taget flere ting op. Men så burde man sandelig lave en analyse af disse ting og finde ud af, hvilke idrætsorganisationer der mangler penge, og hvilke der bare løber med.

Mit tip – og jeg siger, det er et tip – er, at Dansk Ungdoms Fællesråd mangler penge. DDGU gør det muligvis også. Jeg ved det ikke. Det hænger sammen med, at når man kigger på f.eks. de tal, som DDGU har fremsendt, så viser det sig minsandten, at administrationsudgifterne pr. medlem fra 1980 til 1985 er steget meget voldsomt. Det viser sig også, at tipsmidlerne pr. medlem er faldet, og at medlemstallet så i øvrigt er steget. Jeg ville umiddelbart tro, at når man får flere medlemmer og færre midler, altså er tvunget til at spare, vil man være i stand til at effektivisere administrationen. Det er sådan, hvad man umiddelbart forestiller sig.

Det har man ikke været. Her er det gået stik omvendt. Jeg ved ikke hvorfor. Jeg mener, at sådan noget hører til det, der burde have været undersøgt. Man burde f.eks. også have undersøgt, hvor meget tilskuddet pr. medlem til hver af de fire organisationer har været i faste priser. Vi har nogle opgørelser, men nogle af dem er i løbende priser, nogle er i faste, og de er derfor usammenlignelige.

Men min vigtigste anke er, at man simpelt hen bare har ladet organisationerne fremlægge grundlaget for den beslutning, der skulle træffes om flere penge til organisationerne.

[Tinning]

Hvis der var nogen i partiet Venstre, der stadig kunne huske, hvad den nuværende undervisningsminister en gang imellem skriver bøger om, så ville de vide, at dette simpelt hen er et eksempel på knæfald for interesseorganisationspolitik, hvis lige stort set ikke findes.

Så har vi selvfølgelig spurgt igennem skatte- og afgiftsudvalget, om man overhovedet gør noget for at have lidt hånd i hanke med det. Det er jo ikke normalt at vi bare smider penge ud fra det offentlige. Det foregår for ofte; men det er dog ikke normalt at gøre det uden overhovedet at have noget som helst styr på det. Skatteministeren har selvfølgelig svaret og skriver minsandten i svaret på spørgsmål 18: »Kulturministeriet har pr. tradition hidtil udnævnt den tilsynsførende og overværer så i øvrigt disse organisationers årsmøder.« Det er det hele. Der sidder en tilsynsførende, og så tager man til årsmøder. Ordførerne ved, hvad årsmøderne handler om. Man går rundt og snakker hyggeligt med dem, der nu måtte være der, om idræt i dag og i morgen og i forgårs og sådan. Det er i øvrigt stort set det, der sker, og ikke meget mere. Det er hyggeligt og fint nok, det er en god kontakt, men at tro, at det har noget at gøre med kontrol med midlerne og deres anvendelse! Det har det selvfølgelig ikke.

Så vil jeg godt have, at skatteministeren – måske er det kulturministeren, det kan jeg ikke overskue, men den fordeling kan de vel selv lave – vil fortælle, hvor stor en andel af tipsmidlerne der i dag bliver brugt på eliten inden for hver af de fire organisationer. Det kan vi ikke nå at få at vide under andenbehandling og heller ikke, hvis tredje behandling bliver på fredag, men jeg synes, det var rart at vide. Vil ministrene være velvillige over for sådan et ønske? Man kunne bare gøre det, at når man aflægger regnskab for anvendelsen af tipsmidlerne, gør man det mere detaljeret, og så gør man specielt opmærksom på, hvor stor en andel af midlerne der er blevet brugt til eliten.

Som alle ved, har vi en betænkning fra Breddeidrætsudvalget på vej. Vi ved fra forskellige undersøgelser, at omkring 45 pct. af befolkningen dyrker idræt under en eller anden form. Vi ved også, at 20 pct. af befolkningen dyrker idræt, men ikke i en forening.

Hvis dette går igennem, og det er der meget der tyder på, giver man øget støtte til

idrætsorganisationerne og ikke til andre inden for idrætsområdet, man tilgodeser de 25 pct. af befolkningen, der dyrker idræt i foreningerne.

Tilbage er der 20 pct. af befolkningen, der dyrker idræt, men ikke i foreninger. Så kunne man tro, at Breddeidrætsudvalgets betænkning ville tage fat om de 20 pct. Se, det ved vi ikke, for betænkningen er endnu ikke kommet. Jeg frygter, at det ikke bliver tilfældet, for vi ved, hvem det er, der er med til at skrive den, og hvem der er dominerende i skrivningen af den betænkning. Det er tilfældigvis de ledende skikkelser inden for disse organisationer. Jeg frygter – men jeg ved det ikke – at præcis de 20 pct. af befolkningen, der dyrker idræt uden for organisationerne, bliver tabt i dette spil. Det kan vi ikke vide, men jeg synes, at vi burde lade være med dette her, indtil vi havde Breddeidrætsudvalgets betænkning, og indtil vi kunne lave en samlet vurdering, som siger: vi vil godt støtte breddeidrætten, men så vil vi have at vide, hvor meget der går til den organiserede idræt, og hvor meget der går til de andre. Jeg kan fortælle hr. Helge Sander, at det er 20 pct. af befolkningen, som dyrker idræt uden for foreningerne.

Til slut: vi betragter som sagt dette som noget af den mest platte poppolitik, der længe er præsteret, og den slags medvirker vi som bekendt ikke til.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Tinning taler om politisk pop. Jeg synes, det er sjældent, jeg har hørt så meget uforskammet politisk pop fra hr. Tinning over for nogle mennesker, som gør en kæmpeindsats, og hvoraf langt de færreste får noget som helst for det. Hr. Tinning tror ikke på, at man mangler midler til trods for, at man har øget medlemstal og øgede aktiviteter. Hr. Tinning tror ikke på det materiale, som organisationerne har indsendt dels til udvalget, dels til ministeriet. Der er noget meget fundamentalt, hr. Tinning, og det er, at vi har fuld tillid til, at idrætsorganisationerne anvender deres midler så hensigtsmæssigt som overhovedet muligt. Vi tror ikke, det er nødvendigt med den ekstra kontrol, som hr. Tinning taler om hele tiden. Vi har fuld tillid til, at vi nok skal få fuld valuta for de

[Helge Sander]

penge, som vi ofrer på idrætten. Heldigvis er der også et flertal, som er indstillet på at ofre disse ekstramidler i dag, men som sagt kun i en periode, indtil vi får set generelt på breddeidrættens finansiering.

Aagaard (KF):

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Helge Sanders kritiske bemærkninger til hr. Tinning og skal nøjes med ganske kort at kommentere spørgsmålet om fordelingsnøglen. Det er da højst sandsynligt, når samfundet udvikler sig, at der skal ske en ændring på et tidspunkt. Bl.a. derfor har vi sagt, at det er hensigtsmæssigt, at denne lov kun løber til og med 1988.

Når hr. Tinning ligesom antyder, at vi ikke særlig kritisk har vurderet de henvendelser, vi har fået fra organisationerne, må jeg helt klart tilbagevise det. Hvis ikke hr. Tinning kender forklaringen på, at bl.a. DDGUs administrationsbidrag er steget, kan jeg oplyse, at det hænger i høj grad sammen med, at DDGU vel er en af de organisationer, som har gennemført den største kursusaktivitet. Det finder jeg aldeles nyttigt og værdifuldt at vi også i fremtiden har for øje.

Men at vente, til Breddeidrætsudvalgets betænkning foreligger, ville være halsløs gerning. Hr. Tinning må da vide, at tipoverskuddet er faldet, at organisationerne har fået mindre, at der er en stor stigning i medlemstilgangen i samtlige vore foreninger, og at aktivitetsudvidelsen – man kan mene om den, hvad man vil – er en kendsgerning. Derfor vil vi fastholde, at den store indsats, der ydes af de mange idrætsledere landet over i foreningerne, skal fastholdes og støttes.

Tinning (VS):

Jeg synes, skatteministeren og kulturministeren skulle besvare bare det ene spørgsmål, om det ikke var en god idé, at vi bad idrætsorganisationerne en gang om året fortælle, hvor stor en del af de midler, de får, der bruges på eliteformål. Jeg synes, det kunne være fint, for det er på tide, at vi begynder at interessere os mere for, hvad de penge, som vi bruger, faktisk går til.

Så skal jeg sige til hr. Helge Sander, at det nok er rigtigt, at det er muligt i dagens Danmark at føre idrætspolitik, hvis man for det

første er ordfører for et relativt stort parti, og hvis man så i øvrigt lader være med at opføre sig uforskammet, men tværtimod fører sig venligt og høfligt frem, hvis man for det tredje lader være med at blande sig i, hvad organisationerne bruger deres midler til, men uden videre går ud fra, at det er hensigtsmæssigt, og at vi nok skal få fuld valuta for pengene, og hvis man for det fjerde, når de kommer og beder om flere penge, bare giver dem nogle flere. Jeg mener, det er en måde at føre idrætspolitik på, som er mulig, men jeg mener bestemt ikke, den er anbefalelsesværdig, og det er slet ikke den måde, VS fører idrætspolitik på.

Mit indlæg var ikke det fjerneste uforskammet. Det var tværtimod indtil nu det eneste indlæg i denne debat, der har forsøgt at tage idrætsorganisationerne alvorligt. Vi siger til dem:

I siger, at nu mangler I penge, fordi der er kommet flere medlemmer, og fordi aktiviteterne er steget. Vi ved godt, at I har haft et internt hundeslagsmål, som I har haft svært ved at få lagt låg på, og vi ved godt, at jeres trick – for det kan enhver jo gennemskue – nu bare går ud på, at I alle sammen vil have penge, for så er I fri for at slås indbyrdes. Derfor siger vi til jer: vil I ikke godt fortælle os, hvad I bruger pengene til? For vi vil godt støtte – det vil VS også godt – de organisationer, som har behov derfor.

Jeg tillader mig bare at sige: der er intet i det foreliggende materiale, der viser, at de fire organisationer har lige store behov, og der er intet i det foreliggende materiale, der viser, at det at bruge fordelingsnøglen for 1977 skulle være specielt fornuftigt, retfærdigt eller politisk rimeligt – intet. Så kan ordførerne sige, at de ved bedre. Det er muligt, det kan jeg jo rent teoretisk ikke afvise, men jeg tror det ikke. Der er ikke noget i materialet, som kan bruges.

Så siger hr. Aagaard: det kan godt være, vi laver fordelingsnøglen om. Ja ja, det tror jeg da godt det kan, men så er det, fordi en del af forklaringen er, at DDGU har en høj grad af kursusaktiviteter. Det synes jeg er en god ting, men det, der så bliver problemet, er, at disse kursusaktiviteter er opført som administrationsudgifter. Der er jo ikke nogen, der kan få et ordentligt indtryk af, hvad de penge går til, hvis kursusaktiviteter, som jævnt hen er en god ting, og som vi nok må

[Tinning]

sige i store træk er noget, vi støtter over en bank, stiger, men vi synes ikke, det er udmærket, at administrationsudgifterne stiger. Vi synes tværtimod, at der skal bruges så få penge som muligt på almindeligt kontorhold, og at det, det handler om, er at give dem, der laver idrætten, muligheder for bedre vilkår.

Jeg tror ikke, vi lige nu kommer længere. Jeg mener stadig, at vi må have at vide fra ministrene, om de vil være med til, at vi i det mindste begynder at undersøge, hvor stor en andel af tipsmidlerne der bruges på eliten, for det er meget forskelligt inden for de fire idrætsorganisationer. Hvad vi i hvert fald må have gjort op med, er myten om, at ved at støtte idrætsorganisationerne støtter vi idrætten, for det passer ikke. Der er 20 pct. af den danske befolkning, der dyrker idræt uden for foreningerne. De bliver ikke berørt af dette forslag. Der er heller ingen, der tør garantere, at de bliver berørt af Breddeidrætsudvalgets betænkning. Derfor er spørgsmålet: hvad har de venlige idrætspolitiske ordførere tænkt sig at gøre med den femtedel af den danske befolkning, der har valgt at dyrke idræt uden for idrætsorganisationerne? Foreløbig har svaret været: ingenting andet end at vente, og det er det, jeg synes er så utilfredsstillende, og det er det, der burde få ordførerne til at udskyde behandlingen af det, til vi har Breddeidrætsudvalgets betænkning – ikke til den er færdigbehandlet, men den kommer i april, ikke sandt? Den kommer i april. Hvorfor kan vi ikke vente 3 uger, så vi kan se, i hvor høj grad den uorganiserede idræt tilgodeses i Breddeidrætsudvalgets betænkning, for det må vel have betydning for vurderingen af, hvor fornuftigt det er? Den sammenhæng går jeg ud fra at alle ordførere er enige med mig i er der. Hvorfor kan vi ikke vente 3 uger? Jeg ved det ikke. Jeg ved ikke, hvorfor man har så forfærdelig travlt med at komme videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 52 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til arbejdsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give vedrørende afvikling af brugen af asbest samt retningslinjer for arbejdsmiljø vedrørende arbejde med asbest i eksisterende bygninger m.v. og måling af asbestforekomster i arbejdsmiljøet?«

Af Kaj Poulsen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 13/2 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/2 87).

Begrundelse

Kaj Poulsen (S):

Baggrunden for denne forespørgsel skal bl.a. findes i, at vi finder det, ministeren har gennemført på baggrund af Folketingets vedtagelse den 28. maj 1986 om en handlingsplan for et asbestfrit Danmark, ganske utilstrækkeligt. Forespørgslen har også sin baggrund i den rapport, som Kræftens Bekæmpelse og Cancerregisteret den 23. januar offentliggjorde angående kræftisiko og dødelighed blandt ansatte på en dansk asbestcementfabrik.

Jeg henviser her til et spørgsmål, spm. nr. S 548, som ministeren har svaret mig på, og hvori ministeren siger: »Undersøgelsen bekræfter den hidtidige viden, nemlig at der er en direkte sammenhæng mellem udsættelsens størrelse og udvikling i asbestsygdomme«, dvs. udvisning af størrelsen af eksponeringen for asbest og asbestsygdomme. (Folketingstidende 1986-87 sp. 6931).

Ministeren siger, at denne rapport bekræfter det. Men hvis man går hen på rapportens side 75, afsnit 4, punkt 10, så hedder det i